

Gazi Üniversitesi
Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Velî
Araştırma Merkezi

HACI BEKTAŞ VELÎ

Araştırma Dergisi

Research Quarterly

Kış
Winter 2005/36

ALİ KOÇ BABA OCAĞI İLE İLGİLİ KISA BİR DEĞERLENDİRME VE İKİ YENİ ŞECERE

Hacı YILMAZ*
Coşkun KÖKEL**

ÖZET

Yaklaşık beş yıldır dergimizde Anadolu Ocakları ile ilgili tarihî vesikalar yayınlanmaktadır. Ancak, takdir edilir ki bunların hepsini aynı anda bulmak ve yayımlamak mümkün olamamaktadır. Çünkü bu belgeleri, ya sağduyulu halkımız tarafından bize getirilen ya da bizim alan araştırmalarımız sırasında topladığımız belgeler oluşturmaktadır.

Dergimizin 32. sayısında Ali Koçlularla ilgili bir özel dosya yayınlamıştık. Bu yazımızdan kısa bir süre sonra Ali Koçlularla ilgili iki yeni şecere bize ulaştı. Bunlar Araştırma Merkezimize Sayın Kazım Marangoz tarafından gönderilmiştir. 1628 ve 1630 yıllarına ait şecereelerin önceki bilgileri tamamlayacağına umarak, şecereelerin başına Ali Koçlularla ilgili kısa bir değerlendirme de koyarak yayınlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ali Koçlular, şecere

ABSTRACT

For about five years, historical documents relating Anatolian Congregations have been published. However, it is obvious that it's impossible to find and publish all of them simultaneously, as these are documents either constituted with the help of our people who have common sense or gathered during our field researches.

We prepared a special file in the thirtysecond issue of our documentary. After a short term two new family trees about Ali Koçlular reached us. These are sent to our research instituon by Kazım Marangoz. As hoping the families dated 1628 and 1630 will complete the former documents, we are publishing them as putting a short evaluation at the beginning of them.

Key Words: Ali Koçlular, family trees.

Sunuş

13.yüzyıl, Anadolu'da Türkmen boylarının göçünün yoğunlaştığı dönemdir. 13. yüzyılda Anadolu'ya yönelen Türkmen gruplarının göç hareketi, beraberinde, Küçük Asya'da, Türkleşme ve İslamlaşma sürecini hızlandırır.

Birer sosyolojik birim özelliği taşıyan Türkmen boyları, Anadolu'nun farklı yörelerine yerleşerek sosyal organizasyonlar oluşturmuşlardır. Kayı, Kargın, Bayat, Çepni Boyları başta olmak üzere 24 Türkmen boyunun tümü de Anadolu'nun Türkleşme- İslamlaşma sürecinde önemli katkı sağlamışlardır. Türkmen boylarının, Anadolu'da sosyal, düşünsel hayatlarının şekillenmesinde Türkistan'da Hoca

Ahmet Yesevî, Anadolu'da ise Hacı Bektaş Velî ile tarihsel temsilcilerini bulan düşünce geleneğinin önemli katkıları vardır. Hacı Bektaş Velî, bu kültürün, Anadolu'da yerleşik Türkmen boylarına ulaştırılmasında yüzlerce Türkmen dede ve babası ile beraber hareket etmiştir.

13. yüzyıl' da Anadolu'nun farklı bölgelerinde temellenen Hacı Bektaş Velî merkezli söylem, aynı zamanda Rumeli'de, Balkanlar'da da temsil edilmeye başlanır. Bu kültür geleneğinin, Balkanlar'daki başlangıç süreci ile ilgili olarak Alevî-Bektaşî literatüründe birçok velayetname, menakıbnâme örnekleri vardır.

Balkanlarda Alevî-Bektaşî düşüncesinin oluşmasında, geleneğin karizmatik temsilcilerinden Sarı Saltuk Dede'nin adı sıklıkla anılır. Hacı Bektaş Velî Velayetnamesi'nde, Sarı Saltuk'un, Hacı Bektaş Velî'nin görevlendirmesiyle Balkanlar'da iskân ve kolonizasyon faaliyetlerinde bulunduğu anlatılır: " Hacı Bektaş, birgün, Arafat Dağı'ndaki Çilehane'den çıkıp, şimdi Zemzem Pınarı denen pınarın yanına geldi. Gördü ki bir çoban, bir bölük koyunu, pınar yanındaki alana yaymış, gütmede. Hünkâr, çobanın yanına gitti, arkasını sığadı, adın nedir çoban, dedi. Çoban, adım Sarı Saltuk'tur, ne emredersiniz, elimden geldiği kadar hizmette olayım deyince Hünkâr, haydi dedi, seni Rum ülkesine saldık." (Gölpınarlı, 1995:44)

Alevî-Bektaşî metinlerinde Balkanlar'daki düşünsel, sosyal ve askerî faaliyetleri sebebiyle adı saygıyla ve sıklıkla anılan bir diğer Türkmen dedesi, Kızıldeli namıyla tanınan Seyyid Ali Sultan'dır.

Seyyid Ali Sultan Velayetnamesi'ndeki "Kırk Er" menkıbesindeki şu bölümler Kızıldeli Sultan liderliğinde Türkmen derviş gruplarının Rumeli'nin fethinde taşıdıkları misyonu betimlemesi açısından önemlidir: "Yola çıkılır, Yıldırım sol kolda yedi kal'a alır. Seyyid Ali Sultan, sağ kolda yürüyüp Çardak (Çanakkale ilinde) önüne konar. Gemiciler kendilerini karşıya geçirende, kaçarlar. Seyyid Ali Sultan denize biraz kum saçar, bir bölük deniz kumluk olur. Bunu görünce gemiciler döner, bunları alırlar. Topluluk Gelibolu'ya varır. Bir nara ile hayli kâfir helak olur, kalanlar korkudan şehri teslim ederler." (Noyan, 1999:17)

Başta Sarı Saltık ve Kızıldeli Sultan olmak üzere tarih içerisinde; Otman Baba, Akyazılı Sultan, Demir Baba, Gül Baba gibi pek çok Türkmen dervişi, Balkanlar'da Hacı Bektaş Velî merkezli geleneğin ardılları olur. Alevî- Bektaşî kültürünün Balkanlar'daki temsilcisi olan dervişlerin en önemlilerinden biri de Ali Koç Baba'dır. Ali Koç Baba, Bulgaristan bölgesindeki yerleşik Alevî- Bektaşî topluluk-

larca adı sıklıkla ve saygıyla anılan bir Türkmen dedesidir. Yörede yüzyıllardır anlatılagelen sözlü geleneğe göre Ali Koç Baba, Kızıldeli Sultan'ın oğludur. Ali Koç Baba, Niğbolu Savaşı'nda, Yıldırım Bayezid komutasındaki Türk ordusunda akıncı beyi olarak görev almış ve savaş esnasında şehit olmuştur. Nitekim Ali Koç Baba'nın türbesi de Niğbolu şehrinde bulunmaktadır.

Eskişehir ve Kütahya yöresinde yerleşik Ali Koç Baba ocaklıları ile ilgili yaptığımız saha çalışmalarında ocaklıların, cem ayini pratiklerinde, gülbanklarında, tercümanlarında, sözlü anlatılarında Ali Koç Baba ile Kızıldeli Sultan'ın adlarını beraber ve aynı sıklıkta andıkları gözlemlenmiştir. Bu sosyolojik tespit, iki tarihsel şahsiyet arasında düşünsel ve tarihsel bir bağlantı olabileceği şeklinde değerlendirilmelidir. Bu bağlantı tarihsel değerde ferman, berat, icazetname, şecere gibi belgelerle de ispat edilmelidir.

Etkinlik sahası daha çok Bulgaristan coğrafyası olan Ali Koç Baba kültü, günümüzde de yörede yerleşik Türkmen Alevî- Bektaşî gruplarınca tüm canlılığı ile korunmakta ve sürdürülmektedir. Ali Koç Baba kültü, zaman içerisinde Bulgaristan'dan Anadolu'ya yönelen göçlerle Türkiye'ye gelmiş kitlelerce de devam ettirilmektedir. Özellikle Trakya'da Edirne, Kırklareli, Tekirdağ illerine bağlı köylerde yerleşik Ali Koç Baba ocaklıları geleneklerini korumaktadırlar.

Ali Koç Baba, geleneğe uygun olarak adıyla anılan Alevî-Bektaşî dede ocağının da kurucusudur. Bulgaristan merkezli bir etkinlik sahasına sahip olan ocağın, Anadolu'ya yaşanan göçlerle, Türkiye'nin farklı illerinde yerleşik talip grupları bulunmaktadır. Türkiye'de yoğunluklu olarak Ali Koç Baba ocaklılarının toplandığı bölge, Trakya bölgesidir. Eskişehir ve Kütahya illeri yoğunluk gösterdikleri diğer illerdir.

Eskişehir ve Kütahya illerinde yerleşik Ali Koç Baba ocaklıları üzerine yaptığımız alan araştırmalarında bu bölgedeki Ali Koç Baba ocaklılarının da Trakya bölgesinde yerleşik Ali Koç Baba ocaklıları gibi düşünce pratiklerini, inanç ritüellerini tüm canlılığı ile sürdürdükleri tespit edilmiştir.

Alevî-Bektaşî inanç ocaklarının tarıklı (erkânlı) ocaklar grubuna dahil olan Ali Koç Baba Ocağı'nda, tarık (erkân) kutsal kabul edilir. Ali Koç Baba Ocağı'nda Alevî-Bektaşî kültürünün temel kurumlarından olan musahiplik, ocak talipliğinin temeli kabul edilir. Ali Koç Baba Ocağı'nda günümüzde de musahiplik uygulamaları sürekliliğini korumaktadır. Eskişehir ve Kütahya bölgelerinde yerleşik Ali Koç Baba ocaklıları ile ilgili yaptığımız çalışmalarda kutsal tarık ve musahiplik ritüellerinin devam ettirildiği gözlemlenmiştir.

Ali Koç Baba Ocağı, cem ayininin içerisinde gerçekleştirilen on iki hizmet uygulamaları açısından da önemli özellikler taşır. Eskişehir –Kütahya yöresi Ali Koç Baba ocaklılarında cem organizasyonundaki görev dağılımı, yedi taçlı baba arasında paylaştırılmaktadır. Taçlı baba statüsü, bu görevi alacak talibe, özel bir cem töreni ile verilmektedir. Ali Koç Baba ocaklılarının cem ayini kapsamında uyguladıkları tarık tutma, üçürdüm, harman tavuğu, ikrar, taç giyme, car, semah ritüelleri de önemli orijinallikler taşır. Ali Koç Baba Ocağı ile ilgili yapılacak çalışmalar öncelikli olarak Balkanlar'daki Alevî-Bektaşî inanç ocakları ile ilgili önemli bilgileri ortaya çıkaracaktır. Bu ocağın genel karakter ve ritüel özellikleri tanımlandığında, Alevî-Bektaşî kültür tarihi ile ilgili önemli açılımlar sağlanacaktır.

Alevî-Bektaşî inanç ocakları ile ilgili çalışmaları; sosyolojik, antropolojik ve belge tarama çalışmaları olmak üzere iki grupta toplayabiliriz. Yukarıda değindiğimiz gibi Alevî-Bektaşî inanç ocakları ile ilgili bilinmeyen yönlerin tanımlanıp tespit edilmesinde, metin tahlil çalışmalarının ayrı ve önemli bir yeri vardır. Bu yazımızda size Sayın Kazım Marangoz tarafından Araştırma Merkezimize getirilen 1628 ve 1630 yıllarına ait iki şecere çevirisini sunuyoruz.

BELGE 1

Şecere

Teyemmünen bi zikri'l-a'lâ
Hasbiyellâhu

Asıl Metin

Elhamdü lillâhil-âlimüllezi enbete şeceretes siyâdeti min arzi's-siâdeti bin nadreti vel behâi ve muhdarahu min eseri feyzâni lil-mâi el- hakim ellezi esbete bihi neseben ve sihran ve sâret ke şeceretin tayyibetin aslûha sâbitün ve fer'uhâ fis semâi. Vassalatü ves selâmü alâ men istafahu bin nesebil a'lâ vel hasebil esna ve alâ sâirir rusul vel enbiya ve alâ âlihi vel etkiya . Ve ba'd, fe innes sebebed-dâî ila tahriri hazen nemikatül enika hüve ennehü kad tebeyyene ve zahare ve teayyane ve behere bi ahbârı seyyid Hasan ibnis seyyid Veli ve Hüseyin bin Abdülmümin ve Hızır Mustafa ve Şerif Recep b. Muhammed ve Zeynil bin Mustafa ve Ali bin Kalender ve Nuh bin Evzan(Uzan) bi- enne hâmili hâzel kitâb es seyyid Musa bin seyyid Receb bin seyyid Nebi sahihün neseb ve siyadetuhu beyne ehli deyyan beyyinun ve zahirun ve zâlike ba'de en ebreze hucceten sahihaten muvafekaten li aslihe'l-asîl dâlleten alâ siyadeti ceddihî esseyyid Nebi bin es seyyid Abdi bin es esseyyid Hüseyin et Tunuzi mağrifeten bi unvanil Mevlâ el mer-

hum es seyyid Muhammed el Muharrem efendi en Nakib sıktan müneffezeten bi tenfizil Mevlâ el merhum es seyyid Ali efendi ve bi tenfizil Mevlâ el merhum esseyyid Kasım efendi en nakibeynis sakibeyn fe inde zâlik ezine lehul Mevlâ el muvakka' a'lâhu innellâhe teâla a'lâhu innellahe teâla ma yetemennahu en yeteşerrefe bi vad'il alâmetil hadrâi alâ ra'si-hi ke-sayiris sâdâtil kirâm kesserehümullah teala ila yevmil kıyam fel cemiül enam tevkîruhu bil ikram vel ihtiram li eclî siyadetihî vel ve li inti-maihiz zahiri ila arkit tahir cerâ zâlik hurrira fil yevmir râbi' min şehri ramazan el mübarek li sene semâne ve salâsîn ve elf.

Şuhûdu'l-Hâl

Seyyid Kasım bin Seyyid Mustafâ
Seyyid Hasan bin Seyyid Cafer
Seyyid Halil bin Seyyid Tahir
Eş Şerif Ahmed bin Hasan
Es seyyid Abdullbaki bin es Seyyid İbrahim

En üstte

El-emru kemâ zekere fihi ve'ş şa..alâ mâ satara fi mutaviyyeti harrarahul fakir ilellahlil ğani seyyid Muhammed bin seyyid Muhammed el Hüseyî el kadi ba'de

İcazetname Örneği - 1

Rumeli sabikan en nakib fi daris saltanati Kostartiniyye el mahmiye afa anhüma rabbul beriye.

Belgenin sağ yan tarafında, içinde; “el Kadı es Seyyid Muhammed” yazlı üç mühür vardır.

Yine sağ taraftaki notta :

“Yu’teberu ma fihi ve ya’melu bima fihi mutaviyetun ketebetul fakir ile ğaniyyil vedud sey-yid Muhammed ibni sey-yid Mahmud el Hüsey-ni el cudud en nakib bi işrafil memalikel osmaniyye anil beliyyeti vel mütekaid anil kazıyyülaskeriye bi Rumeli ufiye an-huhuma.” Ve,

“Sahhahal medlul hademe lilabul nemmakahul fakir Muhammed Said el Hüsey-ni en nakib ala işrafil memalikel osmaniyye ufiye anhu.” İbareleri yazılıdır.

Türkiye Türkçesine Çevirisi

Yüce Allah’ın bağışını umarak (başlarım).

O Allah ki, bize hem dünyada hem de ahirette yeter.

Asıl Metin

Saadet bahçesinden, sey-yidlik ağacını yetiştiren ve bundan, kökleri yerde, dalları göklere kadar çıkan temiz bir soy meydana getiren Allah’a şükürler olsun. Bu soyun efendisi olan peygambere, onun soyundan gelen seçilmiş kişilere, sey-yidlere, şeriflere ve tüm resul ve nebilere selam olsun.

Bu belgenin yazılmasının sebebi şudur:

Sey-yid Hasan onun babası Sey-yid Veli ve Hüseyin onun babası Abdülmümin ve Hızır Mustafa ve Şerif Recep onun babası Muhammed ve Zeynil onun babası Mustafa ve Ali onun babası Kalender ve Nuh onun babası Evzan (Uzan)’ın şehadetleriyle, bu belgenin sahibi Sey-yid Musa onun babası Sey-yid Receb onun babası Sey-yid Nebi’nin temiz sülaleye mensup olduğu ilim erbabı ve din adamlarınca belirlenmiş olup, ayrıca bu hususta bir delil olarak ellerinde bulunan bir hucceti bize ibraz eden sey-yid Musa, dedesi Nebi’nin -ki onun babası Sey-yid Abdi onun babası Sey-yid Hüseyin et Tunuzî’dir - sey-yid olduğunun eski nakibül eşraf Muhammed Muharrem Efendi, merhum Sey-yid Ali Efendi ve merhum Sey-yid Kasım Efendi’nin kayıtlarında bulunduğunu belirtmişlerdir. Böylece kendi-

lerine, bütün seyyidlerin -Allah onların sayılarını kıyamete kadar eksiltmesin- başına sardığı yeşil sarığı sarabilmesi için izin verilmiş ve herkesin, kendisine seyyid olduğu için gerekli hürmeti göstermesi istenmiştir.

Bu seyitlik onayı, 1038/1628 yılının Ramazan ayının dördüncü günü meydana gelmiştir.

Şahitler:

Seyyid Mustafa oğlu Seyyid Kasım
Seyyid Cafer oğlu Seyyid Hasan
Seyyid Tahir oğlu Seyyid Halil
Hasan oğlu eş Şerif Ahmed
Seyyid İbrahim oğlu es Seyyid Abdalbaki

Tasdik Edenler:

En üstte:

Durum tarafımca sabit olmuştur. Eski Rumeli Kadısı, hâlen İstanbul nakibüleşrafı Seyyid Muhammed oğlu Seyyid Muhammed el-Hüseynî

Sağ yanda:

Bu belgede yazılanları kabul ve tasdik ederim. Seyyid Mahmud oğlu Seyyid Muhammed el Hüseynî nakibüleşraf ve Rumeli Kazaskeri.

Kabul ve tasdik ettim. Muhammed Said el Hüseynî nakibüleşraf.

BELGE 2

Şecere

Hasbiyellâhu

Lemmâ belağa sebîlûs subût iştedde ve istevâ alâ müstever rızâ vada'at alâ muferrekaten amâmeten hadara min sündisil kabûl vel imdâ ve cerâ bi kabulihi lehu münşeât fi bahril-insan kel i'lam ve bimâ men kabadahu ma'rûşâd fî hadîkatiş şerafeti ke cemâli ves selam bi tedbir müdebbir el abdu aciz el fakir şeyh Muhammed ibni es seyyid Mahmud el Hüseyni il cedud en nakib ala işrafil memâlikil osmaniyye el mahrusel hudud rızkan lezzetiş şuhud fi yevmil meşhud.

Baş tarafta içinde; "seyyid Muhammed ibni Mahmud" yazılı iki mühür vardır.

İcazetname Örneği - 2

Asıl Metin

Elhamdü lillahillezî faddale zürriyete habîbetihî alâ sâiriz zerârî kemâ faddale alel ved'î'd-durer ve ale'd durer ed-darrârî ve ceale şerâfetehum siyâdeten bâkıyeten ve siyâdetühüm ilâ a'lel illiyyin râkıyeten vessalâtü alâ zâlikel-hasibun-neseb es seyyidüs sened el mufaddal alel mahlûkât ve ala âlihî ve utretihi ve ashabihi ve aşiretihi ma teâkıbetil evkat.

Emma ba'd, felemma incelet hakîkatül hâl kes subhis sadık an ğasekır raybil ğâsık bi lemâniş şahadetis sadıkatis sadireti anil a'yânil adûl vel ahrâril hurriyyin bil ikbal vel kabul es seyyid Ömer ibni es seyyid Ali ves seyyid Kanber ibni es seyyid Ali veş şerif Sun'ullah ibni Abdulkerim veş şerif Enisi? İbni Veli veş şerif Muhammed bin Husam ve Ali bin Aslıhan ve Anil (Enil)bin Derviş ve Abdulmennan bin Aydın ve Ali bin Nebi ve İlyas bin Veli ve Zünnun bin Cafer ve Arslan bin Vefa. Enne hâmile

ru'yetuhul hadır ke şeceretin tayyibetin aslüha sabitun ve fer'uha fis semai eş şerif Ömer ibhi Sadri lisseyyide Hanife ibneti es seyyid Turhan ibni es seyyid Nebi ibni es seyyid Abdi ibni es seyyid Hüseyin ibni es seyyid Süleyman ibni es seyyid Topuz ve zade ma esbete min siyadeti ceddi ümmihi es seyyid el mezbur Nebi fi defteril Mevlâ el mükerrrem el merhum es seyyid Muhammed Muharrem en nakib

sabikan alel utretit tahiratil betuliyeti vet taifetil fahiretir resuliyeti ma'a ma eza-
llehu mineş şeceratil kaimeti ala asliha bi asliha ve fasliha diyâen tikleş şehadeti
ila en bedâ nûran ala nûrin ve zahara zuhûran fevka zuhûrin ezine muteveşşa
tirazuhu münşa şeceratin imtiyazihi bi en yahmile alâmeteş şerefi ala ra'sihi iyza-
nen lilümmeti r rekiyyeti bi vucubi ta'zimihî ve tenviri bi zasihî amelen bima
verede ala seyyidün nüceba ve senedün nükeba şarkan ve ğarben bu'den ve
gurben min gavlihi azze men kâilin gul es'elüküm aleyhi ecran ilelled maveddeti
fil kurba cera zalik ve hurrira fil yevmit tasi' vel ışrin min şehri rebiül ahir sene
erbain ve elf.

Şuhudul Hal

Es seyyid Kasım ibni es seyyid Süleyman

Es seyyid Hasan ibni es seyyid Cafer

Es seyyid Halil ibni es seyyid

Eş Şerif Ahmed ibni Hasan

Eş Şerif

Belgenin sağ yan tarafında belgeyi tasdik edenlerin isimleri ve mühürleri vardır:

Ya'melu bimucibi ma fihi salimen amma bina fihi ketebetul fakir ilel ğaniyyil
vedud seyyid Muhammed ibni seyyid Mahmud el Hüseyni el cedud en nakib bi
ıřrafil memalikil osmaniyyil hakani humiyet anil beliyyeti vel mütekaid anil kadail
askeriyi bi Rumili ufiye anhüma

Mühür

Sahhaha ve nemmekahul fakir şeyh Muhammed el Hüseyinî en nakib ala ışrafil
memalikil Osmaniye ufiye anhu

Mühür

Mimma ya'melu ve ya'teni bihi el fakir ilellahi teala Muhammed Said el
Hüseyni en nakib ala ışrafil memalikil osmaniyye ğufira lehu

Mühür

Ya'melu bima fihi harrara fakir es seyyid Ali en nakib ala ıřrafil memalikil
osmaniyye ğufira lehu

Mühür

Cera bil kabul vel imza harrara el fakir ilellahi teala seyyid Muhammed ibnil Abidin el Hüseyini en nakib ala işrafıl memalikel osmaniyye ğufira lehu

Mühür

Türkiye Türkçesine Çevirisi

Allah Bize Yeter.

Asıl Metin

Sevgili peygamberinin soyunu incinin taşlara üstünlüğü gibi, diğer soylara üstün kılan ve onları seyyidlik şerefiyle ebedî şereflendirip, en yücelere ulaştıran Allah'a şükürler; dünya durdukça sürececek olan bu soyun sahibi olan Hazreti Muhammed Mustafa'ya, onun Ehl-i Beyti'ne, yakın arkadaşlarına ve onu takip edenlerin hepsine selam olsun.

Adaletleriyle bilenen devlet adamlarının ve bilgin din adamlarının beyanıyla aşğıdaki silsile kabul edilmiştir: Seyyid Ömer onun babası Seyyid Ali ve Seyyid Kanber onun babası Seyyid Ali ve Şerif Sun'ullah onun babası Abdulkerim ve Şerif Enisî(?) ibni Velî ve Şerif Muhammed onun babası Husam ve Ali onun babası Aslıhan ve Anıl (Enil) onun babası Derviş ve Abdulmennan onun babası Aydın ve Ali onun babası Nebi ve İlyas onun babası Veli ve Zünnun onun babası Cafer ve Arslan onun babası Vefa -ki yeşil sarık sahibidir- eş Şerif Ömer onun babası Sadri ve Seyide Hanife onun babası Seyyid Turhan onun babası Seyyid Nebi onun babası Seyyid Abdi onun babası Seyyid Hüseyin onun babası Seyyid Süleyman onun babası Seyyid Topuz.

Adı geçen Seyyid Nebi'nin ana tarafının seyyid olduğu, nakebül eşraf merhum Muhammed Muharrem Efendi'nin seyyidlik defterinde sabit olmuştur. Bu seyyidlik ağacı öyle bir ağaçtır ki onun kökü de dalları da nurdur. Bu ağacın dalları olan seyyidlere her zaman ve her yerde saygı ve tazim gerekir. Çünkü peygamberlerin efendisi ve en büyüğü olan Muhammed Mustafa hazretlerine hitaben Allah teala buyurmuştur ki: "De ki, ben bunun (getirdiklerim) için sizden, akrabalarımaya iyilikten başka bir şey istemiyorum."

Bu belge, 1040/1630 yılının Rebiül Ahir ayının dokuzuncu günü yazılmıştır.

Şahitler:

Seyyid Süleyman oğlu Seyyid Kasım
Seyyid Cafer oğlu Seyyid Hasan
Seyyid... oğlu Seyyid Halil
Hasan oğlu Şerif Ahmed
Eş Şerif

Tasdik Edenler

Baş tarafta:

Bu şecerenin sıhhati bana sorulunca okudum ve yazılanların doğru olduğuna kanaat getirdim. Seyyid Mahmud el Hüseyinî oğlu Şeyh Muhammed, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı

Belgenin sağ yan tarafında belgeyi tasdik edenlerin isimleri ve mühürleri vardır:

Burada yazılanların doğruluğunu tasdik ve kabul ederim. Seyyid Mahmud el Hüseyinî oğlu Seyyid Muhammed, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı ve Kazaskeri.

Mühür

Doğrulayan ve kabul eden;

Fakir Şeyh Muhammed el Hüseyinî, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı

Mühür

Tasdik ederim;

Muhammed Said el Hüseyinî, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı

Mühür

Tasdik ederim;

Seyyid Ali, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı

Mühür

Kabul ve imza ederim;

Abidin el Hüseyinî oğlu Seyyid Muhammed, Osmanlı Devleti nakibüleşrafı

Mühür

KAYNAKÇA

GÖLPINARLI Abdülbaki; Vilayetname, Menâkıb-ı Hünkâr Hacı Bektaş-ı Velî, İst. 1995.

NOYAN Bedri; Seyyid Ali Sultan Velaytnamesi, Ank. 1999.

DİPNOTLAR

* G. Ü. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi, Uzman

** G. Ü. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi, Uzman